31996L0043

1.7.1996 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 162/1

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/43/EÜ,

26. juuni 1996,

millega muudetakse ja konsolideeritakse direktiivi 85/73/EMÜ veterinaarinspektsiooni ja elusloomade ja teatavate loomsete saaduste kontrolli finantseerimiseks ning direktiivide 90/675/EMÜ ja 91/496/EMÜ muutmiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

elusloomad ja loomsed saadused on lisatud asutamislepingu II lisas esitatud toodete loetelusse; sellised loomad ja loomsed saadused on tuluallikaks põllumajandusega tegeleva elanikkonna ühele osale;

nõukogu 29. jaanuari 1985. aasta direktiiv 85/73/EMÜ veterinaarinspektsiooni ja loomsete saaduste kontrolli finantseerimise kohta, mida hõlmab direktiivi 89/662/EMÜ A lisa ja direktiiv 90/675/EMÜ, ([4]) sätestas kõnealuste kontrollide lõivustamise põhimõtted;

nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ veterinaar- ja zootehniliste kontrollide kohta, mida kohaldatakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja saaduste suhtes seoses siseturu väljakujundamisega, ([5]) sätestab eelkõige nõuded lähteliikmesriigis läbiviidavale elusloomade ja mõningate loomsete saaduste veterinaarkontrollile;

nõukogu 10. detsembri 1990. aasta direktiiv 90/675/EMÜ, millega sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse tulevate toodete veterinaarkontrolli korraldamist reguleerivad põhimõtted ([6]) ja nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, millega sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse tulevate loomade veterinaarkontrolli korraldamist reguleerivad põhimõtted ja millega muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ, ([7]) sätestavad eelkõige nõuded kolmandatest riikidest tulevate loomade dokumentidele, identiteedile ja füüsilisele kontrollile;

kõnealune inspekteerimine ja tervisekontroll on eri liikmesriikides erinev ning viiakse läbi eelkõige erineda võivate lõivude sissenõudmise teel; kõnealused erinevused võivad mõjutada konkurentsitingimusi toodete vahel, mida enamjaolt hõlmab turgude ühine korraldus;

kolmandatest riikidest ühendusse tulevate elusloomade puhul võib asjaolu, et ettevõtjailt nõutakse erisuguseid lõive, viia kaubavahetuse häireteni;

olukorra parandamiseks tuleks ette näha sellise inspekteerimise ja kontrolli finantseerimise ühtlustatud eeskirjad;

ametivõimud vastutavad sellise inspekteerimise ja kontrolli läbiviimise eest; siiski tuleks ette näha ettevõtjate panus sellise inspekteerimise ja kontrolli finantseerimisse;

direktiive 90/675/EMÜ ja 91/496/EMÜ tuleks kohandada nimetatud põhimõtete arvessevõtmiseks;

([1]) EÜT C 219, 3.8.1993, lk 15.
([2]) EÜT C 315, 22.11.1993, lk 630.
([3]) EÜT C 34, 2.4.1994, lk 23.
([4]) EÜT L 32, 5.2.1985, lk 14. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/17/EÜ (EÜT L 78, 28.3.1996, lk 30).
([5]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/118/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).
([6]) EÜT L 373, 31.12.1990, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 95/52/EÜ (EÜT L 265, 8.11.1995, lk 16).
([7]) EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 92/438/EMÜ (EÜT L 243, 25.8.1992, lk 27).

vaja on ette näha kontrollide finantseerimine, mis on sätestatud nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimeetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ ([1]);

saadud kogemuste arvessevõtmiseks tuleks direktiivi 85/73/EMÜ lisadesse teha tehnilisi korrektiive;

muude loomsete saaduste kohta kui direktiivides 64/433/EMÜ, ([2]) 71/118/EMÜ ([3]) ja 72/462/EMÜ ([4]) osutatud liha on vaja veel sätestada veterinaarinspektsiooni finantseerimiseks vajalikud üksikasjalikud eeskirjad;

kalandussaaduste inspekteerimise süsteemi tõhusa toimimise tagamiseks ja konkurentsimoonutuste vältimiseks nimetatud sektoris tuleks sätestada sellised üksikasjalikud eeskirjad kalandussaaduste jaoks, mis on hõlmatud nõukogu 22. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/493/EMÜ, millega sätestatakse kalandussaaduste tootmise ja turuleviimise tervishoiutingimused ([5]);

ettepandud üksikasjalikud eeskirjad arvestavad kalandussaaduste eripära, direktiivis 91/493/EMÜ ette nähtud kontrolli laadi ja ühenduse lõivude kehtestamise olulisust konkurentsieeskirjade seisukohalt;

nimetatud kord ei tohiks puudutada kalandussaadusi, mille turuleviimine ei ole hõlmatud direktiiviga 91/493/EMÜ sätestatud üksikasjalike eeskirjadega;

kolmandatest riikidest tulevate loomsete saaduste osas tuleks kehtestada ühendus kuupäevaga, millest alates veterinaartagatise samaväärsuslepingud peaksid olema sõlmitud,

([1]) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.
([2]) EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/5/EMÜ (EÜT L 57, 2.3.1992, lk 1).
([3]) EÜT L 55, 8.3.1971, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/116/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 1).
([4]) EÜT L 302, 31.12.1972, lk 28. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1601/92 (EÜT L 173, 27.6.1992, lk 13).
([5]) EÜT L 268, 24.9.1991, lk 15.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 85/73/EMÜ pealkiri, artiklid ja lisad asendatakse käesoleva direktiivi lisas toodud tekstiga.

Artikkel 2

1. Direktiivi 90/675/EMÜ artikli 3 alapunktis ii lisatakse enne sõnu "veterinaarkontrolli eest on makstud..." "sõnad" "direktiivis 96/23/EÜ (*) sätestatud".

"(*) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10."

2. Direktiivi 91/496/EMÜ artikkel 15 sõnastatakse järgmiselt:

"*Artikkel 15*

Liikmesriigid nõuavad veterinaar- ja tervisekontrolli lõivu sisse käesolevas direktiivis osutatud loomade importimise korral vastavalt direktiivile 96/23/EÜ. (*)

(*) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10."

Artikkel 3

Nõukogu vaatab direktiivi läbi enne 1. jaanuari 1999, lähtudes komisjoni raportist, millele on vajadusel lisatud ettepanekud.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid jõustavad õigusnormid, mis on vajalikud selleks, et järgida:

i) artikli 7 ja A lisa I peatüki lõike 1 punkti e sätteid 1. juuliks 1996;

ii) A lisa II peatüki ja III peatüki II jao ning C lisa II peatüki sätteid 1. jaanuariks 1997;

iii) teisi muudatusi 1. juuliks 1997.

Liikmesriigid saavad A lisa III peatüki I jao sätete järgimiseks lisaaega kuni 1. juulini 1999.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 26. juuni 1996

Nõukogu nimel

eesistuja

M. PINTO

LISA

NÕUKOGU DIREKTIIV 85/73/EMÜ,

29. jaanuar 1985,

veterinaarinspektsiooni ja -kontrolli finantseerimise kohta, mida hõlmavad direktiivid 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 90/675/EMÜ ja 91/496/EMÜ

(muudetud ja konsolideeritud)

Artikkel 1

Liikmesriigid tagavad vastavalt A lisas sätestatud korrale, et kõnesolevas lisas loetletud toodete inspekteerimiste ja kontrollide käigus tekkivate kulude katteks nõutakse sisse ühenduse lõiv, sealhulgas loomade kaitseks tapamajades vastavalt direktiivi 93/119/EMÜ nõuetele.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et vastavalt B lisas sätestatud korrale nõutakse direktiiviga 96/23/EÜ [1] ette nähtud inspekteerimis- ja kontrollikulude katteks sisse ühenduse lõiv.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et vastavalt C lisas sätestatud korrale nõutakse nimetatud lisas toodud elusloomade inspekteerimis- ja kontrollikulude katteks sisse ühenduse lõiv.

Artikkel 4

1. Kuni ühenduse lõive reguleerivate sätete vastuvõtmiseni tagavad liikmesriigid artiklitega 1, 2 ja 3 hõlmamata inspekteerimise ja kontrolli finantseerimise.

2. Lõike 1 kohaldamisel võivad liikmesriigid kohaldada riiklikku lõivustamist vastavuses ühenduse lõivude põhimõtetega.

Artikkel 5

1. Ühenduse lõivud kehtestatakse tasemel, millega kaetakse järgmised pädeva asutuse kantavad kulud:

— inspektsiooniteenistuse palga- ja sotsiaalkindlustuskulud,

— kontrolli ja inspekteerimise läbiviimise halduskulud, mis võivad sisaldada ka inspektorite täiendõppekulusid, artiklites 1, 2 ja 3 osutatud kontrolli ja inspekteerimise teostamisel.

2. Käesoleva direktiiviga sätestatud lõivude otsene või kaudne tagasimaksmine on keelatud. Võimalikku liikmesriikides rakendatavat A, B ja C lisadega sätestatud ühtset keskmist ei käsitleta üksikjuhtumite hindamisel siiski kaudse tagasimaksena.

3. Liikmesriigid võivad kehtestada ühenduse lõivudest kõrgemaid lõive tingimusel, et liikmesriigis kehtestatud kogulõiv ei ületa tegelikke inspekteerimiskulusid.

4. Ilma et see piiraks ühenduse lõivude sissenõudmiseks volitatava ametiasutuse valikut, asendavad ühenduse lõivud kõik muud liikmesriikide riiklike, regionaalsete või kohalike asutuste poolt kehtestatud tervisekaitseinspektsioonide tasud või lõivud inspektsioonide ja kontrollide osas, millele osutatakse artiklites 1, 2 ja 3, ning nende tõendamise osas.

Käesolev direktiiv ei välista liikmesriikide õigust kehtestada loomakatku ja episootiliste ja enzootiliste haiguste tõrjele suunatud lõive.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid edastavad korrapäraselt komisjonile:

— andmed ühenduse lõivude jaotamise ja kasutamise kohta; liikmesriigid peavad suutma rakendatud arvestusmeetodit põhjendada,

— konverteerimiskursid, mida kasutatakse igal aastal vastavalt artiklile 7,

[1] EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

— koht või kohad, kus ühenduse lõivud tasutakse, lisades vajalikud selgitused.

2. Kohapealse kontrolli raames võib komisjon koostöös pädevate riiklike ametiasutustega pisteliselt kontrollida käesoleva direktiivi sätete rakendamist.

3. Kui liikmesriik leiab, et teises liikmesriigis ei teostata kontrolli rahuldavalt ja käesoleva direktiiviga ette nähtud lõivud ei kata kontrollikulusid või ei kata neid piisavalt, rakendab ta direktiivi 89/608/EMÜ ja eelkõige selle artiklite 10 ja 11 asjakohaseid sätteid.

Artikkel 7

1. Käesoleva direktiiviga ette nähtud eküüdes toodud summade konverteerimisel rahvuslikku vääringusse võetakse aluseks konverteerimiskurss, mis avaldatakse iga aasta septembri esimesel tööpäeval *Euroopa Ühenduste Teataja* Commande ZA sans blanc avant! – FI 2004/06/001C-seerias.

Konverteerimiskurss hakkab kehtima alates järgmise aasta 1. jaanuarist.

2. Erandina lõikest 1:

— võtavad liikmesriigid 1994. aastaks ümberarvestuse aluseks kursi 1. septembril 1992,

— võtavad liikmesriigid aastateks 1995 kuni 1998 ümberarvestuse aluseks vastavalt lõikele 1 avaldatud kolme eelneva aasta kursi.

Artikkel 8

Nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega muuta käesoleva direktiivi A, B ja C lisasid eelkõige ühenduse standardlõivumäärade kehtestamiseks, sätestades nende üksikasjalikud rakenduseeskirjad ning võimalikud erandid.

Artikkel 9

1. Kreeka Vabariigil on lubatud kalduda kõrvale käesoleva direktiivi põhimõtetest juhul, kui geograafiliste tingimuste tõttu on lõivude sissenõudmise kulud geograafiliselt kaugelasuvates regioonides kogutud lõivudest suuremad.

Kreeka ametiasutused teavitavad komisjonile, millistele piirkondadele erandid tehakse.

Sellele informatsioonile lisatakse vajalikud selgitused.

2. Muude ääremaa piirkondade puhul võidakse ülejäänud liikmesriikidel lubada vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artiklis 18 kehtestatud korrale kasutada samasuguseid erandeid.

A lisa

I PEATÜKK

Direktiividega 64/433/EMÜ, 71/118/EMÜ, 91/495/EMÜ ja 92/45/EMÜ hõlmatud lihale kehtestatud lõivud

Artiklis 1 osutatud lõiv määratakse kindlaks artikli 5 lõike 1 alusel järgmiselt.

1. Piiramata punktide 4 ja 5 sätteid nõuavad liikmesriigid loomade tapmisega seotud inspekteerimiskulude katteks sisse järgmised standardsummad:

   a) veise- ja vasikaliha:

      — täiskasvanud veised: 4,5 eküüd looma kohta,

      — noorveised: 2,5 eküüd looma kohta;

   b) kabjalised/hobuslased: 4,4 eküüd looma kohta;

   c) sealiha: loomad rümbakaaluga

      — alla 25 kg: 0,5 eküüd looma kohta,

      — 25 kg või üle selle: 1,30 eküüd looma kohta;

   d) lamba- ja kitseliha: loomad rümbakaaluga

      — alla 12 kg: 0,175 eküüd looma kohta,

      — 12 kuni 18 kg: 0,35 eküüd looma kohta,

      — üle 18 kg: 0,5 eküüd looma kohta;

   e) linnuliha:

      i) kas standardmäär järgmiselt:

         — broilerkanade ja -kukkede, muude alla 2 kg kaaluga nuum-noorlindude ning supikanade puhul 0,01 eküüd looma kohta,

         — muude nuum-noorlindude puhul rümbakaaluga 2 kg või üle selle 0,02 eküüd looma kohta,

         — muude täiskasvanud kodulindude puhul kaaluga 5 kg või üle selle 0,04 eküüd looma kohta;

      ii) või kui liikmesriik otsustab mitte eristada linde vastavalt alapunktile i, 0,03 eküüd looma kohta;

   f) küüliku- ja väikeste jahilindude või väikeulukite liha:

      — küülikute ja väikeste jahilindude puhul punktis e kehtestatud standardmäärad,

      — järgmiste maismaaimetajate puhul:

         — metssead: punktis c sätestatud määrad, mida on suurendatud, kui need ei kata nimetatud kulusid, direktiiviga 92/45/EMÜ ette nähtud trihhinoskoopilise inspekteerimise kulude võrra,

         — mäletsejad: punktiga d sätestatud määrad.

2. Kontrolli- ja inspekteerimiskulud, mis seonduvad muu hulgas direktiivi 64/433/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktis B ja direktiivi 71/118/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktis B osutatud tükeldusoperatsioonidega, tuleb katta

   a) kas: standardmääraga, arvestades 1 tonnile tükeldusettevõttesse toodavale lihale juurde standardsumma 3 eküüd.

      Nimetatud summa liidetakse eespool lõigus 1 osutatud summadele;

   b) või: nõudes sisse inspekteerimise tegelikud kulud töötunni kohta.

   Juhul kui tükeldamine toimub ettevõttes, milles liha toodetakse, vähendatakse esimeses lõigus kehtestatud summasid kuni 55 % võrra.

   Juhul kui liikmesriik valib kulutatud töötundidel põhineva lõivustamise, peab ta suutma komisjonile tõendada, et vastavalt punktile a sissenõutavad lõivud ei kata tegelikke kulusid.

3. Liikmesriigid peavad nõudma sisse summa, mis vastab muu hulgas direktiivi 64/433/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktis D ja direktiivi 71/118/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktiga C sätestatud ladustatud liha inspekteerimise ja kontrolli tegelikele kulutustele.

Käesoleva lõike üksikasjalikud rakenduseeskirjad võib kindlaks määrata direktiivi 64/433/EMÜ artikliga 16 või direktiivi 71/118/EMÜ artikliga 21 sätestatud korras, eelkõige sekkumisliha ja lühiajaliselt järjestikustes külmhoonetes ladustatud liha juhtumite reguleerimiseks.

4. Liikmesriigid võivad suuremate kulude katmiseks

a) kas: suurendada üksikute ettevõtete osas punktiga 1 ja punkti 2 lõiguga a sätestatud lõivude standardsummasid.

Tingimused, mis peavad selleks olema täidetud, võivad lisaks punktiga 5 a sätestatutele olla järgmised:

— tapaloomade vanuselisest, suuruselisest, kaalulisest ja tervislikust teatud ebaühtlusest tingitud suurenenud inspekteerimiskulud,

— tapaloomade tarnijate töö ebapiisavast planeerimisest või näiteks vanemate ettevõtete tehnilistest puudustest ja tõrgetest tulenevad inspekteerimispersonali pikenenud oote- ja muud vähetootlikud ajad,

— sagedased viivitused tapmisel, näiteks tapapersonali vähesuse tõttu, ja sellest tulenev inspekteerimispersonali alakoormus,

— erilistest sõiduaegadest tulenevad lisakulud,

— sagedasti muutuvatest ja inspekteerimispersonalist mittesõltuvatest tapmisaegadest tulenev ajaline lisakulu,

— puhastus- ja desinfitseerimisnõuetest tulenevad tapmisprotsessi sagedased katkestused,

— omaniku taotlusel väljapool tavalist tapaaega tapetavate loomade inspekteerimine.

Keskmise standardmäära tõusu suurus sõltub kaetavate kulude suurusest;

b) või: kehtestada erilõiv, mis katab tegelikke kulusid.

5. Liikmesriigid, kus palgakulud, ettevõtete struktuur ning veterinaararstide ja inspekteerimispersonali suhe erinevad ühenduse keskmistest näitajatest, mille alusel arvestatakse välja punktidega 1 ja 2 a sätestatud standardsummad, võivad neid erandkorras vähendada katmaks tegelikke inspekteerimiskulusid:

a) üldiselt, kui elukalliduse ja palgataseme vahel on oluline erinevus;

b) üksikute ettevõtete suhtes, kui on täidetud järgmised tingimused:

— päevane minimaalne tapmiste arv, mis võimaldab ette planeerida inspekteerimispersonali vajaduse,

— tapetud loomade hulk on püsiv, mis võimaldab tapaloomade tarnimist ette planeerida ja seega inspekteerimispersonali ratsionaalset rakendamist,

— ettevõte on rangelt organiseeritud ja planeeritud ning tapmised toimuvad kiiresti, et võimaldada inspekteerimispersonali optimaalne rakendamine,

— inspekteerimispersonalil ei esine oote- ja muid vähetootlikke aegu,

— võimaluse korral tuleb tagada tapaloomade vanuseline, suuruseline, kaaluline ja terviseseisundi ühtlus.

Nimetatud erandite rakendamine ei tohiks mingil juhul vähendada punktides 1 ja 2 a nimetatud tasemeid üle 55 %.

6. a) Punktidega 1, 2 ja 3 sätestatud lõivud nõutakse sisse vastavalt vajadusele kas tapamajas, tükeldusettevõttes või külmhoones. Need tasub eespool nimetatud töid teostav ettevõtja või omanik, kes võib siiski asjaomaste tööde eest tasutavad lõivud üle kanda füüsilisele või juriidilisele isikule, kelle tellimusel nimetatud tööd teostatakse. Kui vastavalt direktiivile 71/118/EMÜ tehakse eluslindude tervise inspekteerimine päritolumajandis, võib kuni 20 % punktis 1 e sätestatud standardmääradest nõuda sisse kõnesolevas päritolumajandis.

b) Erandina punkti a esimeses lauses osutatud kontseptsioonist lõivu sissenõudmise koha võivad liikmesriigid ettevõtete puhul, mis teevad mitmeid operatsioone või kus tootmistsükkel koosneb mitmest operatsioonist, nõuda erinevatest summadest koosnevat kogulõivu sisse korraga ja ühes kohas.

c) Kui tapamajas sisse nõutud lõiv katab kõik punktis a osutatud inspekteerimiskulud, ei nõua liikmesriik lõivu tükeldusettevõttes ega külmhoones.

II PEATÜKK

Direktiiviga 72/462/EMÜ, direktiivi 71/118/EMÜ III peatükiga, direktiivi 92/45/EMÜ III peatükiga ja direktiivi 92/118/EMÜ I lisa 11. peatükiga hõlmatud lihale kehtestatud lõivud

1. Artiklis 1 osutatud lõivu vähim standardtase on 5 eküüd tonni kohta (koos kontidega) ning partii kohta on vähim summa 30 eküüd.

   Liikmesriigid võivad erandkorras siiski nimetatud summat suurendada, et katta tegelikke kulusid.

2. Impordi puhul riigist, kes on 20. veebruariks 1995 alustanud läbirääkimisi Euroopa Liiduga võrdväärse vastastikuse kohtlemise põhimõtteile toetuva üldise veterinaargarantiide samaväärsuslepingu (loomatervishoid ja rahvatervis) sõlmimiseks ja kellega on selline leping sõlmitud 31. detsembriks 1996, võivad liikmesriigid siiski säilitada vähendatud lõivutasemed kuni 30. juunini 1997.

   Esimeses lõigus osutatud kolmandast riigist toimuvale impordile kehtestatud lõivu suurus määratakse kindlaks lõikes 3 sätestatud korras pärast üldise samaväärsuslepingu sõlmimist vastava riigiga, arvestades järgmisi põhimõtteid:

   — kontrollimise sagedust,

   — kolmanda riigi poolt Euroopa Liidust tulevale impordile kehtestatud lõivu suurust,

   — kolmanda riigi poolt kogutavate muude tasude, näiteks tervisekaitsetagatise kohustusliku esitamise või sissenõudmise tühistamist.

3. Direktiivi 90/675/EMÜ artikli 8 lõikega 3 sätestatud otsuste võtmisel ja sama korra alusel korrigeeritakse punktis 1 osutatud summasid, pidades silmas otsustatud väiksemat kontrollisagedust.

   Komisjon arvestab nimetatud otsuste võtmisel eelkõige kolmandate riikide poolt piirkondadeks jaotumise ja muude ühenduse põhimõtetega nõustumise kohta antud tagatisi.

4. Punktis 1 osutatud lõivu tasub importija või tema tollimaakler ning see kogutakse piiripunktina toimivas tolliasutuses või otse kontrollpunktis.

5. Liikmesriigid võivad eraldada ühe osa käesoleva peatüki alusel saadud lõivudest tervisekaitse solidaarsusfondi, mis on kavandatud veterinaarteenistuste tugevdamiseks ja nende tõhusama tegutsemise võimaldamiseks eksootilise haiguse puhkemise korral.

III PEATÜKK

Direktiiviga 91/493/EMÜ hõlmatud kalandussaaduste lõivud

I jagu

Direktiivi 91/493/EMÜ I peatükiga hõlmatud kalandussaadused

Artiklis 1 osutatud lõiv määratakse kindlaks artikli 5 lõikes 1 sätestatud korras järgmiselt:

1) a) liikmesriigid koguvad lõivu direktiivi 91/493/EMÜ V lisa II peatükis sätestatud ametliku kontrolliga seonduvate inspekteerimiskulude katteks;

b) lõigus a sätestatud lõivu suurus on 1 eküü kalandussaaduste 1 tonni kohta esimese 50 tonni puhul ja 0,5 eküüd iga järgmise tonni kohta. Lõiv kogutakse esimese turuleviimise ajal, kui seda ei ole juba kogutud randumisel, ning selle tasub alati esimene ostja. Liikmesriigid võivad sätestada süsteemi, mis lubab nimetatud ajavahemiku kalandussaaduste kogused kokku liita, ning korra lõivude tsentraliseeritud sissenõudmiseks esmasel müügil;

c) erandina punktist b ei tohi komisjoni määruse (EMÜ) nr 3703/85 II lisas osutatud liikidelt kogutav lõiv ületada 50 eküüd mahalaaditud partii eest, kui tegelikud kulud ei ületa nimetatud summat;

d) lõigus a sätestatud lõivu kogumine ei piira punktis 2 sätestatu kogumist kalasaaduste edasise töötlemise korral, ilma et see piiraks punkti 7 b.

2) a) Liikmesriigid koguvad lõivu inspekteerimiskulude katteks, eelkõige seonduvalt ametlike kontrollidega, mis teostatakse vastavalt direktiivi 91/493/EMÜ lisa V peatüki I punktile ja nimetatud V peatüki II punktile.

b) Punktis a ette nähtud lõivu suurus on 1 eküü iga tonni kalandussaaduste kohta, mis tuleb ettevalmistavasse ja/või töötlevasse ettevõttesse või mis tuleb kalatöötlemislaevalt.

Lisaks sellele, kui kalatöötlemislaeva inspekteerimine toimub välismaal, nõuavad liikmesriigid sisse nimetatud inspekteerimise tegelikud kulud.

c) Liikmesriigi taotluse alusel, millele on lisatud vajalikud tõendusdokumendid, võib punktis 1 c osutatud liikide jaoks kehtestada madalama lõivude taseme vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korrale.

3) a) Kui liikmesriik leiab pärast punktis 1 a osutatud kontrollide üksikasjalikku kuluanalüüsi teatava toote osas oma territooriumil, et punkti 1 b alusel sissenõutavad lõivud ei kata tegelikke kulusid, on tal lubatud nimetatud toote osas ette näha kulutatud töötundidel põhinev lõivu sissenõudmise kord.

b) Kui liikmesriik leiab pärast punktis 2 a osutatud kontrolli üksikasjalikku kuluanalüüsi teatud toote osas oma territooriumil, et vastavalt punktile 2 b teatavas ettevõttes sissenõutavad lõivud ei kata tegelikke kulusid, on tal lubatud nimetatud toodet käitleva ettevõtte osas ette näha kulutatud töötundidel põhinev lõivude sissenõudmise kord.

Liikmesriik, mis valib kulutatud töötundidel põhineva lõivustamise, peab suutma komisjonile tõendada, et vastavalt punktidega 1 b ja 2 b kogutavad lõivud ei kata tegelikku kulusid.

4) a) Liikmesriigid võivad vähendada punktiga 1 b sätestatud lõivu suurust, kui punktiga 1 sätestatud kontrollitoiminguid hõlbustavad järgmised asjaolud:

— kala on liigitatud värskuse ja/või suuruse järgi vastavalt määrustele (EMÜ) nr 103/76 ja 104/76 või mida tunnustatakse vastavalt riiklike eeskirjadele, ja/või

— esmased müügitehingud rühmitatakse kokku, eelkõige kalaoksjonitel või hulgiturul.

Eespool nimetatud sätete kohaldamine ei tohi mingil juhul põhjustada üle 55 %list vähenemist.

Liikmesriigi taotluse alusel, millele on lisatud vajalikud tõendusdokumendid, võib siiski võtta otsuse direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korras täiendavaks vähendamiseks.

b) Liikmesriigid on lubatud punktiga 2 sätestatud lõivu suurust vähendada, kui:

— ettevalmistamine või töötlemine toimub esmase müügi või töötlemisega samas kohas, ja/või

— teatavas ettevõttes valitsevad töötingimused ja tagatised enesekontrollisüsteemi kohta võimaldavad vähendada inspekteerimispersonali vajadust.

Eespool nimetatud sätete kohaldamine ei tohi mingil juhul põhjustada üle 55 %list vähenemist.

Liikmesriigi taotluse alusel, millele on lisatud vajalikud tõendusdokumendid, võib siiski võtta otsuse direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korras täiendavaks vähendamiseks.

5. Liikmesriigid koguvad summa, mis vastab kalasaadusi ainult jahutavate, külmutavate, pakkivate või ladustavate ettevõtete tegelikele kontrollikuludele. Kui vastavalt punktidele 1 ja 2 kogutud lõiv katab siiski kõik direktiivi 91/493/EMÜ lisa V peatükis ette nähtud kontrolliga seonduvad inspekteerimiskulud, ei nõua liikmesriik sisse käesolevas punktis osutatud lõivu.

6) a) Punktides 2 ja 5 sätestatud lõivud tasub selle ettevõtte käitaja või omanik, milles nimetatud töid tehakse, kusjuures käitaja või omanik võib vastavate tööde eest makstavad lõivud üle kanda füüsilisele või juriidilisele isikule, kelle tellimusel nimetatud tööd tehakse.

b) Kalandussaaduste puhul, mida kavatsetakse järgnevalt ette valmistada ja/või töödelda liikmesriikide territooriumil, võivad sellised liikmesriigid ühekordselt ja ühes kohas sisse nõuda kogulõivu, mis hõlmab erinevaid summasid.

Liikmesriigid, kes soovivad seda võimalust kasutada, peavad sellest eelnevalt komisjonile teatama.

7. Liikmesriigid loovad süsteemi, et kontrollida käesolevas peatükis ette nähtud lõivude tasumist asjassepuutuvate käitajate poolt.

Eelkõige tagavad liikmesriigid kooskõlas oma siseriiklike eeskirjadega, et käitajad saaksid kirjalikud tõendid või muud üksikut või üldist tasumist või maksekorraldust tõendavad dokumendid käesoleva peatüki punktiga 1 a sätestatud lõivude osas, välja arvatud siis, kui asjaomaseid kalandussaadusi kavatsetakse ette valmistada või töödelda selle liikmesriigi territooriumil, kus last maha laaditi, ja eeldusel, et lõivu kogusumma tasutakse tootmis- või ettevalmistamisettevõttes.

Vajaduse korral kinnitatakse vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 kehtestatud korrale üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Liikmesriigid teatavad neist komisjonile.

8. Arvestades struktuurilisi erandeid, mis on tehtud Soomele ja Rootsile turgude ühise korralduse raames määrusega (EMÜ) nr 3759/92, ja piiramata käesoleva jaoga sätestatud lõivumäärade järgimist, võidakse Soomel ja Rootsil direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korda arvestades lubada rakendada asjakohase tugidokumentatsiooni alusel alternatiivseid kogumise vahendeid kuni direktiivi 96/43/EÜ artiklis 3 ette nähtud aruande tulemuste saamiseni.

II jagu

Direktiivi 91/493/EMÜ II peatükiga hõlmatud kalandussaadused

1. Direktiivi 91/493/EMÜ artikli 10 teises lõigus osutatud kalandussaaduste kohta kehtivad käesoleva lisa I jao punkti 1 sätted.

Lisaks sellele koguvad liikmesriigid seda tüüpi laeva ja mahalaadimisega seotud inspekteerimiskulude katteks sisse täiendava summa, mille vähim suurus on 1 eküü mahalaaditud tonni kohta.

2. Punktis 1 osutamata kalandussaaduste, see tähendab kõigi kalandussaaduste osas, mis peavad läbima piiripunkti, kehtestatakse artikliga 1 sätestatud lõiv vastavalt artikli 5 lõikele 1 vähimal standardtasemel 5 eküüd tonni kohta ja vähemalt 30 eküüd partii kohta, kuigi 100 tonni korral vähendatakse vähimat 5 eküülist standardsummat järgmiselt:

— 1,5 eküüd lisatonni kohta kalandussaaduste osas, mis on roogitud, kuid muul viisil töötlemata,

— 2,5 eküüd lisatonni kohta muude kalandussaaduste osas.

3. Direktiivi 90/675/EMÜ artikli 8 lõikega 3 sätestatud otsuste võtmisel ja sama korra alusel korrigeeritakse punktis 2 osutatud summasid, pidades silmas otsustatud väiksemat kontrollisagedust.

   Otsuste võtmisel arvestab komisjon eelkõige kolmandate riikide poolt piirkondadeks jaotumise, samaväärsuse, võrdväärse vastastikuse kohtlemise ja muude ühenduse põhimõtetega nõustumise kohta antud tagatisi, eelkõige kui need kolmandad riigid on sõlminud ühendusega üldise veterinaargarantiide samaväärsuslepingu (loomatervishoid ja rahvatervis).

   Ühenduse lipu all seilavatelt laevadelt maaletoodavatele toodetele rakendatav muudatus ei tohi mingil juhul viia lõivude rakendamisele, mis on väiksemad kui I jao punktide 1 b ja 2 b alusel sissenõutavad summad.

   Nimetatud lõivu sissenõudmine ei mõjuta I peatüki punktis 2 b ette nähtud lõivu kogumist edasise töötlemise korral.

   Käesoleva peatüki rakendamiseks kohaldavad liikmesriigid Gröönimaa lipu all seilavate laevade poolt maale toodavale impordile I jaos ette nähtud lõive.

4. Liikmesriigid võivad punktis 2 sätestatust kõrvale kalduda, tõstes lõivusumma vastavusse tegelike kuludega.

5. Punktis 2 sätestatud lõivu tasub importija või tema tollimaakler ning seda kogutakse piiripunktina toimivas tolliasutuses või otse piiripunktis.

6. Liikmesriikidel on lubatud rakendada kuni 31. detsembrini 1999 I jaos ette nähtud lõive impordile, mis tuuakse maale kooskõlas ühenduse vastavate sätetega registreeritud ühisettevõtetele kuuluvate kalalaevadega.

B lisa

DIREKTIIVIGA 96/23/EMÜ SÄTESTATUD ELUSLOOMADE JA LOOMSETE SAADUSTE KONTROLLI TEOSTAMISE TAGAMISEKS KAVANDATUD LÕIVUD

1. Artiklis 2 osutatud lõiv määratakse kindlaks järgmiselt:
   a) A lisa I peatükiga hõlmatud tapmiseks ettenähtud elusloomade ja liha puhul: 1,35 eküüd tapaliha tonni kohta;
   b) A lisa III peatükiga hõlmatud akvakultuurisaaduste puhul: 0,1 eküüd turustatud toodete tonni kohta;
   c) piima ja piimasaaduste puhul: 0,02 eküüd 1 000 liitri toorpiima kohta;
   d) munasaaduste puhul: summa, mis vastab tegelikele kontrollikuludele;
   e) mee puhul: liikmesriikidel on lubatud koguda tegelikke inspekteerimis- või kontrollikulusid kattev summa.
2. Vastavuses punktiga 1 kindlaks määratud summadega võivad liikmesriigid valida ühe järgmistest kavadest:
   a) punktis 1 osutatud lõiv nõutakse täies ulatuses sisse tootmisahela osa moodustavas ettevõttes:
      — tapamajas punktis 1 a sätestatud lõiv,
      — ettevõttes, milles toimub ettevalmistamine ja/või töötlemine, punktis 1 b sätestatud lõiv,
      — toorpiima kogumiskohas punktis 1 c sätestatud lõiv;
   b) punktis 1 osutatud lõiv kogutakse liikmesriikide poolt määratletud kriteeriumite alusel igas tootmisahela etapis, sealhulgas pidamise etapp.
3. Punktis 1 sätestatud lõivu tasub asjaomase ettevõtte või asjaomaste ettevõtete käitaja või omanik, kes võib siiski kehtestatud lõivu üle kanda füüsilisele või juriidilisele isikule, kelle tellimusel ta nimetatud töid teostab.

C lisa

ELUSLOOMADE PUHUL SISSENÕUTAVAD LÕIVUD

I PEATÜKK

Direktiiviga 90/425/EMÜ hõlmatud elusloomad ja loomsed saadused

1. Kontrolli finantseerimise tagamiseks päritolukohas tuleb koguda lõivu.

2. Lõivu rakendussala ja tase ning selle rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas eelkõige maksekohustuslike isikute kindlaksmääramine ning erandid sätestatakse artiklis 8 sätestatud korras.

II PEATÜKK

Direktiiviga 91/496/EMÜ hõlmatud impordiks ettenähtud elusloomad

1. Artikliga 3 sätestatud lõiv määratakse kindlaks järgmiselt:

   a) A lisa I peatükis osutatud loomaliikide puhul: standardmäär 5 eküüd eluskaalu tonni kohta, vähim summa 30 eküüd partii kohta;

   b) muude loomaliikide puhul tegelikele inspekteerimiskuludele summa väljendatuna ühe imporditud looma või tonni kohta, minimaalselt 30 eküüd partii kohta, eeldades et alammäär ei kehti nõukogu otsuses 92/432/EMÜ sätestatud liikide impordile.

   Liikmesriigid võivad siiski erandkorras suurendada nimetatud summasid kuni tegelike kulude tasemeni.

2. Impordi puhul riigist, kes seisuga 20. veebruariks 1995 on alustanud läbirääkimisi Euroopa Liiduga võrdväärse vastastikuse kohtlemise põhimõttele tugineva üldise veterinaargarantiide samaväärsuslepingu (loomatervishoid ja rahvatervis) sõlmimiseks ja kellega selline leping sõlmitakse enne 31. detsembrit 1996, võivad liikmesriigid siiski säilitada kõnesoleva vähendatud taseme kuni 30. juunini 1997.

   Esimeses lõigus osutatud kolmandatest riikidest toimuvalt impordilt kogutava lõivu suurus määratakse kindlaks nimetatud kolmanda riigiga sõlmitud üldises samaväärsuslepingus, arvestades järgmiseid põhimõtteid:

   — kontrollimise sagedust,

   — kolmanda riigi poolt Euroopa Liidust tulevale impordile kehtestatud lõivu suurust,

   — kolmanda riigi poolt kogutavate muude tasude, näiteks tervisekaitsetagatise kohustusliku esitamise või sissenõudmise tühistamist.

3. Punktis 1 osutatud lõivu tasub importija või tema tollimaakler ning see kogutakse piiripunktina toimivas tolliasutuses või otse piiripunktis.

4. Liikmesriigi taotluse alusel, millele on lisatud vajalikud tõendusdokumendid, ja vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korrale võib teatavatest kolmandatest riikidest tulevale impordile kohaldada madalamat lõivu.

5. Liikmesriigid võivad eraldada ühe osa käesoleva peatüki alusel saadud lõivudest tervisekaitse solidaarsusfondi, mis on kavandatud veterinaarteenistuste tugevdamiseks ja nende tõhusama tegutsemise võimaldamiseks eksootilise haiguse puhkemise korral.